

[Camre]

den skriftlige begrundelse for mit spørgsmål – hvilke muligheder Danmark overhovedet har for at komme igennem, når vi er i den situation, at det kan gøres gældende, at særreglerne indebærer en handelshindring.

Leif Hermann (SF):

Det lyder jo kønt, sådan som ministeren læser ændringsforslagene til traktaten. Vil ministeren ikke medgive mig, at spørgsmålet om, hvorvidt et bestemt stof er kræftfarligt eller ikke, i meget vidt omfang bliver et politisk problem. I det øjeblik de andre lande kan lægge stribevis af erklæringer på bordet fra deres sagkyndige, der fortæller, at dette her ikke er kræftfarligt, og vi kan lægge nogle erklæringer på bordet, der siger, det er kræftfarligt, bliver det jo et spørgsmål om, hvilken vægt man tillægger hvilke erklæringer. Vil ministeren ikke give mig ret i, at det i sidste instans er Domstolen, der skal tage stilling til, hvilke erklæringer der har den største vægt, og dermed, hvorvidt det er en handelshindring eller en berettiget beskyttelse af miljø og sundhed?

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Som bekendt skal der nu tages hensyn til de miljømæssige forhold, og i det øjeblik et land indfører bestemmelser begrundet i miljøforhold, er det op til Domstolen at godtgøre, at det her er handelshindringer, som er hovedårsagen. Det vil det ikke være for Danmarks vedkommende.

Men jeg vil henlede opmærksomheden på de gamle direktiver, som vi har i øjeblikket. Gennemføres pakken, som den nu er fremlagt, er der næppe tvivl om, at det må forudses, at gamle direktiver vedtaget med hjemmel i artikel 100 skal revideres eller erstattes af helt nye direktiver, og disse nye regler vil jo i vidt omfang skulle baseres på artikel 100 A. I den sammenhæng er det helt klart regeringens politik, at ændringer i retsakter med jævne mellemrum må gennemføres som en ny vedtagelse af den oprindelige retsakt, hvor samtlige de ændringer, der er sket i den mellemliggende periode, kan opsamles.

En sådan vedtagelse, hvor der sker en samling af flere retsakter i én retsakt, udgør altså en forenkling for brugerne af retsreglerne, og det er regeringens holdning, at sådanne vedtagelser bør fremrykkes i rimeligt om-

fang, sådan at de ændrede retsakter efterhånden kan omformes til retsakter baseret på artikel 100 A. Det er også en af de veje, vi kan gå.

Camre (S):

Nu blev det ikke ganske klart for mig, om ministeren mente, at de gamle direktiver automatisk ville blive genoptaget, eller det var noget, der beroede på den politiske stemning.

Men jeg vil gerne alligevel spørge ministeren, om det ikke er sådan, at grunden til, at ministeren har lidt nederlag i EF, når man fra EFs side har tilsidesat WHO's, Verdenssundhedsorganisationens, liste med de 208 stoffer, faktisk er, at man har ladet hensynet til frihandelen gå forud for hensynet til miljøet, og om vi ikke efter en mulig vedtagelse af Den Europæiske Fælles Akt er i den samme situation, nemlig at man stadig væk vil sige: dette her er ikke godt for det indre marked; der foreligger en konkurrenceforvridning, når Danmark stiller krav om, at alle disse mange stoffer skal mærkes. Det vil altså i sidste instans sige, at det er et spørgsmål om, hvorvidt Domstolen vil lægge større vægt på miljøet, end den gør i dag.

Leif Hermann (SF):

Jeg forstod på ministeren, at der eventuelt skal ske nogle ændringer af de gamle direktiver. Må jeg så spørge ministeren, om den danske regering vil foreslå den regel fjernet, at der skal kvalificeret flertal til, for at et stof kan blive optaget på fortegnelsen over kræftfremkaldende stoffer.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Hr. Leif Hermanns spørgsmål kan jeg ikke svare på i dag.

Men til hr. Camre kan jeg sige, at netop den situation, som hr. Camre er bange for skulle opstå, forbedres betydeligt derved, at det nu er bestemt, at miljøhensyn skal indgå i vurderingen; det har de ikke skullet tidligere. Det er op til Domstolen at godtgøre, at Danmark ikke har anvendt miljømæssige, men protektionistiske begrundelser. Der ligger her en ganske klar forbedring.

For øvrigt må jeg også sige, at vi under de nugældende regler var enige om fortsat at arbejde for at få disse stoffer på listen. Nu får vi større muligheder, end vi nogen sinde